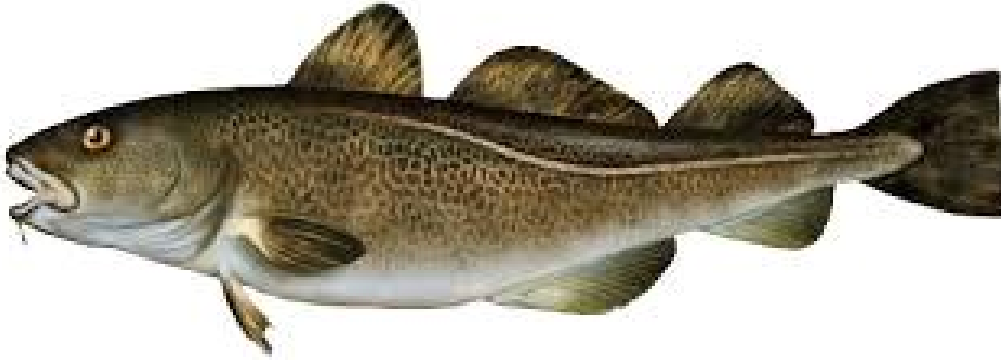

**JAK JEŚĆ RYBKĘ
TO
TYLKO
BAŁTYCKĄ !!! 😊**

DORSZ BAŁTYCKI

Dorsz jest rybą drapieżną o bardzo delikatnym mięsie, żywi się głównie rybami z rodziny śledziowatych i babkowatych, makrelami, narybkiem ryb dorszowatych, skorupiakami. Powszechny jest kanibalizm, duże okazy potrafią odżywiać się młodymi swojego gatunku.

Gatunek ten występuje w całej północnej części Oceanu Atlantyckiego oraz w zachodniej części Oceanu Lodowatego Północnego. Dorsz występuje w całym Bałtyku. Najczęściej jednak spotykany jest na głębinach, gdzie wiosną żeruje w ławicach które liczą wiele osobników gatunku. Dzięki wydłużonemu, smukłemu kształtowi ciała, doskonale radzi sobie w pogoni za rybami. Posiada silną płetwę ogonową oraz dobrze uzębiony pysk – a więc dwa najważniejsze atrybuty morskiego drapieżnika. Jednocześnie ryba ta penetruje dna mórz. W Bałtyku dorsz może czuć się bezpiecznie, bowiem nie występują w nim foki oraz żarłacz błękitny, będące naturalnym zagrożeniem dla tych szybkich ryb.

FLĄDRA

Gatunek ryby flądrowatej z rodziny flądrowatych, o delikatnym mięsie. Osiąga przeciętnie ok. 50- 60 cm długości. Ciało wydłużone, wysokość mniejsza od połowy długości. Mały otwór gębowy. Łuski drobne, część z nich przekształcona w szorstkie, kostne płytki, szczególnie ostre wzdłuż linii nabocznej oraz u podstawy płetw nieparzystych. Oczy zwykle po prawej stronie ciała. Górna strona ciała zmienna, od zielonkawo- lub żółtawoszarego po brunatne z nierównomiernie rozłożonymi czerwonymi cętkami. Czasami występują blado-pomarańczowe plamy zachodzące na płetwy. Spodnia strona biała. Prowadzi przydenny tryb życia. Młode żywią się planktonem i larwami owadów, dorosłe pierścienicami, mięczakami, skorupiakami i małymi rybami.

ŚLEDŹ BAŁTYCKI

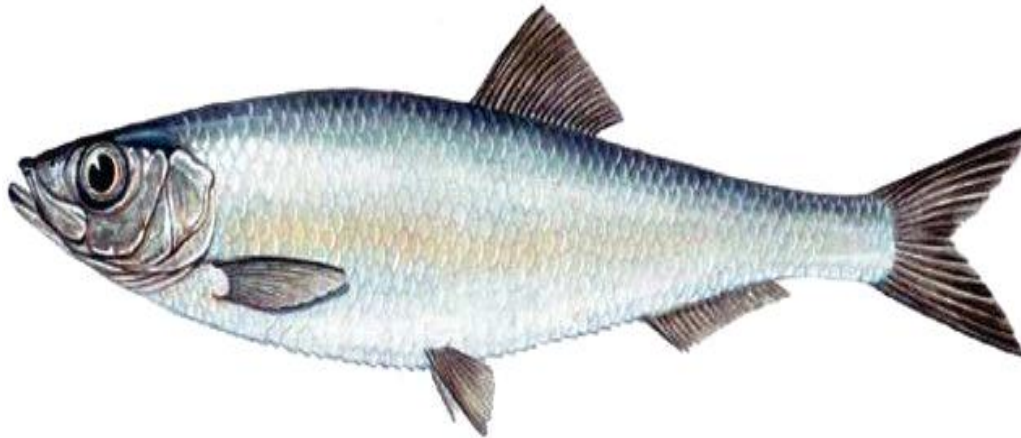
ŚLEDŹ - gatunek ryby z rodziny śledziowatych, jest to podgatunek śledzia atlantyckiego. Występuje w Morzu Bałtyckim, głównie we wschodnich rejonach. Można go spotkać na głębokościach nie przekraczających 250m p.p.m. Ma wydłużone, w przekroju owalne ciało z kilem na brzuchu. Skóra pokryta jest kolistymi, dużymi, cienkimi, łatwo odpadającymi łuskami. Grzbiet jest ciemnoszary lub ciemnozielony. Strona brzuszna srebrzysta. Śledź rzadko osiąga więcej niż 24cm długości.

ŁOSOŚ

Łosoś to jedna z najszlachetniejszych ryb Bałtyku o lekko różowym, delikatnym mięsie. Występuje w północnej części Atlantyku, w rzekach Ameryki Północnej, w Europie od Portugalii po Morze Białe, Północne i Bałtyk. Dorasta do rozmiarów 150 cm i 24 kg. Łuski drobne, mocno osadzone. Na linii grzbietu występuje mała, czerwono-szara płetwa tłuszczowa. Głowa z wielką i silnie uzębioną paszczą. Podczas okresu tarła samce zmieniają ubarwienie na czerwonawe, a żuchwa przybiera kształt haka. Młode posiadają na bokach ciemne i czerwone plamki. Łosoś jest rybą drapieżną, początkowo żywi się skorupiakami planktonowymi i larwami owadów, później mniejszymi rybami oraz skorupiakami.

SZPROT

Mała ryba morska z rodziny śledziowatych. Osiąga długość, w zależności od środowiska i podgatunku, od 10- 20 cm. Wyglądem bardzo przypomina młodego śledzia. Cechą odróżniającą jest szorstka krawędź brzucha. Ciało szprota jest pokryte srebrnymi łuskami, niebieskawymi na grzbiecie. Szprot jest szeroko wykorzystywany w przetwórstwie rybnym. Połowy szprota (obok połowów śledzia i dorsza) należą do największych na Morzu Bałtyckim. Przed przełowieniem sięgały 150 000 – 250 000 ton rocznie.

SOLA

Osiąga 40-70 cm. Należy do najszlachetniejszych ryb o bardzo delikatnym smaku. Jej mięso jest białe, chude, łatwo oddziela się od ości. Charakteryzuje się płaskim, owalnym kształtem ciała z oczami po tej samej stronie tułowia. Płetwa grzbietowa rozpoczyna się tuż za głową i sięga nasady ogona. Strona grzbietowa szarobrazowa do czerwono-brązowej z dużymi, ciemnymi, nieregularnie rozmieszczonymi cętkami. Żeruje nocą zjadając bezkręgowce, a czasem małe ryby.

WĘGORZ

To ryba o białym, delikatnym mięsie, węgorz prawie nie ma ości, jest jednak tłusta i ciężkostrawna. Dorosłe osobniki wędrują z wód słodkich do morza. Przebywa w miejscach ciepłych i lubi miejsca mocno porośnięte głównie o dnie mulistym, można spotykać go także w rzekach o dnie kamienistym. Żyje przy dnie. Zimą spędza zagrzebany w mule. Przed osiągnięciem dojrzałości płciowej żyją w wodach śródlądowych – samice w głębi lądu, samce w zasięgu wód słonawych. Samica osiąga nawet do 200 cm długości i wagę do 9 kg. Samce są mniejsze od samic i osiągają długość do 60 cm.

BELONA

Belona osiąga 60- 100 cm, mięso ma suche o łagodnym smaku. Ciało belony jest mocno wydłużone , ryba jest koloru srebrnego z zielonkawym lub szaro-czarnym grzbietem . Ma długi, twardy dziób pokryty licznymi, drobnymi ząbkami, płetwy brzuszne, grzbietowa mocno przesunięte do tyłu, Łuski małe, o kolistym kształcie , łatwo odpadające. Charakterystyczne jest to, że ości belony są koloru turkusowego to typowy drapieżnik polujący blisko powierzchni wody na ławice cierników, śledzi i szprotów oraz drobne zwierzęta wodne.

TURBOT

Turbot osiąga 90- 100 cm, jest to ryba o białym, delikatnym mięsie. Ciało wygrzbiecone, niemal koliste. Ubarwienie jest zależne od podłoża, spodnia strona nie zawiera pigmentu. Strona zabarwiona jest pokryta ostro zakończonymi wzniesieniami kostnymi. W Bałtyku spotykane są okazy dorastające do ok. 50 cm, metrowy skarp osiąga do 20 kg masy ciała. Populacja bałtycka dojrzewa w trzecim roku życia. Turbot żywi się głównie małymi rybami.

SIEJA

Sieja osiąga 35-45 cm. jest rybą o delikatnym, tłustym mięsie. Ciało śledziowate, zależnie od lokalnej rasy mniej lub bardziej wysmukłe. Głowa mała, o spiczastym, często nawet wyciągniętym w kształcie nosa pysku. Łuski większe niż u łososiowatych, linia boczna pełna. Wąsko wycięty otwór gębowy sięga do przedniej krawędzi oka. Grzbiet niebieskawo-zielony do ciemnozielonego. Boki i brzuch białe lub srebrzyście lśniące.